

ARTSALDEA

(García Lorca)

Artsalde euritsua urdiñarrez nekatu-
rik,
ta darrai bidez-bide,
Zugatzak, igarturik.
Nere gela, soilki.
Irudi zarrak
ta liburua ebaki gabe...

Tristura zurrutatzen da tresnetan
eta nire ariman.

Bear bada

Izadiak eztu izango niretzako
leiarrezko bularrik.

Ta min dut biotzaren aragian
ta arimaren aragian.

Ta mintzatzean

nire itzak aizean gelditzen dira,
kortxoak ur-gañean bezela.

Zure begiegaitik bakarrik
sufritzen dut nik gaitz au.

Aintziñatiko tristura

ta etorriko diranak.

Artsalde euritsua urdiñarrez nekatu-
rik,
ta darrai bidez-bide.

IZARREN ORDUA

(García Lorca)

Gauaren ixiltasun biribilla
boslerrotzaren
azkengabea.

Billutsik ateratzen naiz kalera,
galdutako bertsoz eldurik.

Kirkerren kantuz
beltza sakaildurik,
argi-txakur ori du
illik,

dunbotsez.
Gogoak
oartzen duan
argi doñu ori.
Milla ingumaren ezurrutsak
lo daude nere barrutian.
Lurraize erotuak gazte dabiltza
erreka gañean.

OTSALAR, euskeratzallea

ATLANTIDA AMES

(J. Verdaguer)

Itxasondoan bitxia
diztiratsu dakus ;
aunitz artu naian
ustekabez ureratuz.

Gazteak, olatu artetik,
ametsen lora atera du,
maiteñoari ematean
oñetan illik da erortu.

Zugatik, o aberri !, zure lezan
beste bitxi bat artuko dut ;
zer ajola neri bizia,
eskeiñi al ba'dizut ?

OTSALAR'ek euskeratua